

48 свѣтъ-ть, но да спасж свѣтъ-ть. ^оКойто ся отмѣта отъ мене, и не прийма мои-тѣ думы, има кой да го сѫди: ^пслово-то което говорихъ, то ще го сѫди въ по-49 слѣдній-ть день. Защото разъ отъ себе си не говорихъ, но Отецъ който мя проводи, той ми даде заповѣдь, ^{какво да} 50 рекж, и що да говорїж. И знамъ че не-гова-та заповѣдь е животъ вѣченъ. И тѣй, това що говорїж, както ми е Отецъ рекль, така говорїж.

ГЛАВА 13.

1 И ^апрѣдъ празникъ-ть на Пасхѣ-тѣ, като знаеше Иисусъ ^бче дойде частъ-ть му, да прѣмине отъ тойзи свѣтъ къмъ Отца, както бѣ възлюбилъ свои-тѣ, които бѣхъ на свѣтъ-ть, до край гы възлюбли. 2 И на вечеряніе-то, ^в(когато вече діаволътъ бѣше вложиль въ сърдце-то на Іудѣ Симонова Искаріотскаго да го прѣдаде,) 3 Понеже знаеше Иисусъ ^гче Отецъ му е далъ всичко на рѣчѣ-тѣ, и ^дче отъ Бога 4 е излѣзъ и при Бога отива, ^еСтава отъ вечерѣ-тѣ, и слага си дрехы-тѣ, и зѣ 5 прѣстилка, та ся прѣпаса. Послѣ наѣдъ водж въ омывалиницѣ-тѣ, и начињ да омыва нозѣ-тѣ на ученици-тѣ, и да ги отрыва съ прѣстилка-тѣ стъ којкто бѣ прѣпасанъ. И тѣй идува при Симона Петра: а той му казува: Господи, ^жты ли 7 ще ми омыеш нозѣ-тѣ? Отговори Иисусъ и рече му: Това което азъ правиж ты сега не знаешъ, но исклю ^зче разумѣшъ 8 ешь. Казува му Петъръ: Нѣма да омыешъ ты мои-тѣ нозѣ до вѣка. Отговори му Иисусъ: ^иАко тя не омышъ, нѣмашъ дѣлъ 9 съ мене. Казува му Симонъ Петъръ: Господи, не само нозѣ-тѣ ми, но и рѣчѣ- 10 тѣ и главѣ-тѣ. Казува му Иисусъ: Омы-тѣ нѣма потрѣбъ освѣти нозѣ-тѣ си да омые, но е всички чистъ; и ^ивы сте 11 чисти, но не всинца. ^кЗащото знаеше прѣ-дателъ-тѣ си; за това рече: Не сте всинца вы чисти.

12 А като омы нозѣ-тѣ имъ, и си зѣ дре-хы-тѣ, сѣдихъ пакъ, и рече имъ: Знаете 13 ли ѩо ви сториихъ? ^лВы мя выкате У-читель и Господъ; и добрѣ казувате, за- 14 ѡтто съмъ ^мИ тѣй азъ, Господъ и Учи-тель, ако ви омыхъ нозѣ-тѣ, то ^ни вы сте дѣлъжни единъ другому нозѣ-тѣ да

^оЛук. 10; 16.^пВтор. 18; 19. Мар. 16; 16.^рГа 8; 38. 14; 10.^сВтор. 18; 18.

—

^аМат. 26; 2.^бГа 12; 23. 17; 1, 11.^вЛук. 22; 3. Ст. 27.^гМат. 11; 27. 28; 18. Га. 3;

35. 17; 2. Атан. 2; 36. 1

Кор. 15; 27. Евр. 2; 8.

Га. 8; 42. 16; 28.

^еЛук. 22; 27. Филип. 2; 7, 8.^жак Винкъ Мат. 3; 14.^зСт. 12.^иГа. 3; 5. 1 Кор. 6; 11.^лЕес. 5; 26. Тит. 3; 5. Евр.

10; 22.

^нГа. 15; 3.^пГа. 6; 61.^иМат. 23; 6, 10. Лук. 6; 46.^в1 Кор. 8; 6, 12; 3. Филип.

2; 11.

^мЛук. 22; 27.^иРим. 12; 10. Гал. 6; 1, 2.¹Пет. 5; 5.

15 омывате. Защото азъ ви ^опримѣръ дадохъ, да правите и вы, както азъ направихъ вами. ^пИстинѣ, истинѣ ви казувамъ, никой рабъ не е по горень отъ господарътъ си, нито посланикъ е по горень отъ оногози който го е испратилъ. ^рТова като знаете, блажени сте ако го правите. 18 Не казувамъ ^{това} за всинца ви; азъ знаїж кои съмъ избралъ; но за да ся сѫдже писаніе-то: ^с“Който яде хлѣбъ съ мене, дигиж противъ мене петж-тѣ си.” 19 ^тОтъ сега ви казувамъ ^{това}, доклѣ още не е было, та кога ся сѫдже да повѣрвате че съмъ азъ. ^уИстинѣ, истинѣ ви казувамъ, който прїма когото азъ проводи, мене прїма; и който прїма мене, прїма тогоз който мя е проводи.

21 ^фТова като рече Иисусъ, ^хсмути ся духомъ, и свидѣтелствова и рече: Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, че ^иединъ отъ васъ 22 ще мя прѣдаде. Тогази ученици-тѣ ся спогледвахъ помежду си, и недоумѣвахъ 23 ся за кого говори. А единъ отъ ученици-тѣ когото обичаше Иисусъ бѣше ся ^иоб-24 лѣгнѣлъ на скуть-ть Иисусовъ. Кивнува му Симонъ Петъръ да попыта, кой е ^жтойзи 25 за когото говори. А той припади на грѣ-26 ды-тѣ Иисусовъ и казува му: Господи, 27 26 кой е? Отговаря Иисусъ: Азъ когото затопъкъ залакъ-тѣ, комуто го дамъ, той е: и затопи залакъ-тѣ та даде на Іудѣ Си-27 монова Искаріотскаго. И ^иподиръ залакъ-28 тѣ, тогазъ вѣлѣ Сатана въ него: и тѣй казува ми Иисусъ: Което правишъ, прави 28 го по скоро. А това никой отъ сѣдѧщи-тѣ на трънезѣ-тѣ не разумѣвашо му рече. 29 Защото иѣкои мыслиахъ, понеже ^иІуда имаше касж-тѣ, че му казува Иисусъ: Купи каквото ни трѣбува за празникъ- 30 тѣ; или да даде иѣко на сиромасы-тѣ. И тѣй като зѣ той залакъ-тѣ, излѣзе ту-такси; а бѣше ноощь.

31 А когато излѣзе той, казува Иисусъ: ^иСега ся прослави Сынъ человѣческий, 32 ^ии Богъ ся прослави въ него, то и него Богъ ще прослави въ себѣ си, ^ии сега ще го прослави. Чадца, още малко съмъ съ васъ. Ще мя тѣрсите, и ^икакто рѣкохъ на Іуде-тѣ: Дѣто идѣ азъ, вы не можете да дойдете, и вами казувамъ сега. Новж ^изаповѣдъ ви давамъ: Да имате любовъ помежду си, както вы вѣзлибихъ, и вы

^оМат. 11; 29. Филип. 2; 5. ^иГа. 19; 26. 20; 2. 21; 7, 20, 24.

^пМат. 10; 24. Лук. 6; 40. ^жЛук. 22; 3. Га. 6; 70.

^рГа. 15; 20. ^зГа. 12; 6.

^сЛук. 1; 25. ^иГа. 12; 23.

^аПсал. 41; 9. Мат. 26; 23. ^лГа. 14; 13. 1 Пет. 4; 11.

^иСт. 21. ^иГа. 17; 1. 4, 5, 6.

^иГа. 14; 29. 16; 4. ^иЛук. 10; 40. 25; 40. Лук. 10; 16.

^иМат. 22; 21. Мар. 14; 18. ^иГа. 7; 34. 8; 21.

^иЛук. 22; 21. ^иЛев. 19; 18. Га. 15; 12, 17.

^иГа. 12; 27. ^иЕес. 5; 2. 1 Соз. 4; 9.

^иДав. 1; 17. 1 Иоан. 2; 12. 2. 1 ^иИоан. 2; 8. 3; 11, 23. 4; 21.